

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/152/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124206492
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5124206492.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XX, a otec C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. A. X XXX, právne zastúpený: LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., so sídlom Kálov 653/23-2, Žilina, IČO: 47 253 096, o zníženie výživného na maloleté dieťa, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 54P/102/2024 - 121 zo dňa 02.07.2024, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

. Napadnutým uznesením č. k. 54P/102/2024 - 121 zo dňa 02.07.2024 Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal dočasne znížiť jeho vyživovaciu povinnosť na maloletého („mal.“) A. na sumu 60 eur mesačne.

Pri rozhodovaní po právnej stránke vychádzal z ust. § 2 ods. 1 a 2 a § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok („CMP“) v spojení s § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a § 329 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok („CSP“).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že nevyhnutný zásah do pomerov maloletého dieťaťa znížením výživného na mal. dieťa formou neodkladného opatrenia nebol osvedčený. Podľa jeho názoru aj keď otec rozhodnutím Sociálnej poisťovne osvedčil, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o päťdesiat percent v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, to automaticky neznamená, že nemôže vykonávať žiadnu prácu. Mal za to, že s prihliadnutím na jeho zdravotný stav sa môže zamestnať a dosahovať príjem zo zárobkovej činnosti. Aj keď otec uviedol, že jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 218,70 eur a predložil aj Zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 22.01.2024 („Zmluva“), súd prvej inštancie lustráciou v Obchodnom registri SR („obchodný register“) dňa 05.06.2024 zistil, že je naďalej evidovaný v spoločnosti INTERHOLZ SK, s.r.o. ako konateľ a jediný spoločník, teda neosvedčil, že spoločnosť musel predať a nemá žiadny príjem z podnikateľskej činnosti.

Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že otec je v katastri nehnuteľností evidovaný nielen ako vlastník ním uvedených nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva („LV“) č. XXXX a č. XXXX pre kat. úz. F. a na LV č. XXXX a LV č. XXXX pre kat. ú. E. A., ale je aj spoluvlastníkom ďalších nehnuteľností (zapísaných v kat. úz. E. A. na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a v kat. úz. F. na LV č. XXXX, XXXX, XXXX). Považoval ďalej za osvedčené, že otec mal zdravotné problémy už pred ostatným rozhodovaním o výživnom, teda pred októbrom 2022.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec v zákonnej lehote odvolanie. Dôvodil tým, že inštitút neodkladného opatrenia má chrániť každú osobu v naliehavých situáciách, t. j. aj osobu povinnú hradiť

výživné, pokiaľ sa táto ocitne vo finančnej tiesni so zhoršeným zdravotným stavom preukázaným dlhodobou práceneschopnosťou, na základe ktorej je vyplácaná sociálna dávka, najmä ak táto trvá aj po strate nároku na sociálnu dávku. Tvrdil, že matka by neuznala na strane otca žiadne zhoršenie finančnej situácie a v prípade oneskorenia sa s platením výživného obratom by podala návrh na výkon exekúcie, čím by zámerne otca dostala do ešte nepriaznivejšej finančnej situácie. Podľa jeho názoru by mala byť poskytnutá ochrana osobe vo finančnej núdzi, ak stanovené výživné je pre túto osobu likvidačné a neprimerane prehľbuje jej nepriaznivú finančnú situáciu a spôsobuje zadlženie u rôznych osôb.

Ďalej namietal, že kolízny opatrovník zaujal k veci stanovisko (navrhol neodkladné opatrenie zamietnuť) bez toho, aby prešetril pomery na strane oboch účastníkov, hoci sa mal zamerať na výšku výživného poskytovanú zo strany otca a odôvodnené výdavky na strane maloletého, čo však nemohol urobiť.

Podľa otca došlo zo strany súdu prvej inštancie k nesprávnemu posúdeniu jeho zdravotného stavu. Poukázal na to, že od právoplatnosti posledného rozhodnutia súdu o výživnom sa zásadne zmenili jeho pomery, keďže mu bol dňa 12.06.2023 priznaný invalidný dôchodok. Tvrdil, že pokiaľ predložené lekárske správy sú z roku 2022, neznamená to, že mal už v tom čase vážne zdravotné problémy, ktoré by vedel vyhodnotiť ako odôvodňujúce čiastočnú invaliditu. Navyše mal za to, že možnosťou budúcej invalidity by sa v tom čase súd ani nezaoberal, pričom zaslanie množstva lekárskeho správ podľa jeho názoru navodzuje dojem zavádzania, pričom tak súd ako ani právni zástupcovia nevedia vyhodnotiť závažnosť jednotlivých predložených správ či diagnóz. Uviedol, že lekárske správy mali ozrejmiť neustále sa zhoršujúci zdravotný stav otca, pre ktorý mu bol priznaný aj invalidný dôchodok, ako aj jednotlivé diagnózy, pričom sa tieto dopĺňajú aj o ďalšie závažné diagnózy spojené s pľúcami, dýchaním i srdcom, pre ktoré má plánované ďalšie vyšetrenia. Nevylúčil, že mu bude jeho invalidný dôchodok prehodnocovaný a percentuálne zvýšený. Tvrdil, že pre pretrvávajúcu dlhodobú práceneschopnosť nemôže vykonávať zárobkovú činnosť, pričom súdu prvej inštancie bolo známe, že mu neboli vyplácané žiadne odmeny od spoločnosti INTERHOLZ SK, s.r.o., ktorá nedosahuje zisk, čo je možné overiť z dostupných zdrojov. Uviedol, že mal snahu obnoviť podnikateľskú činnosť, ale pre jeho zdravotné problémy sa mu to nepodarilo, preto svoje dlhy chcel zhojiť práve prevodom spoločnosti. Podotkol, že návrh na zápis zmeny v spoločnosti stále prebieha z dôvodu chybných uvedených údajov pri podaní návrhu. Podľa otca súd prvej inštancie teda nemal osvedčené, že by otec dosahoval príjem z podnikateľskej činnosti.

Ďalej otec namietal, že súd prvej inštancie prihliadol k vlastníctvu nehnuteľností, nadobudnutých minulé rok dedičstvom po jeho matke, pričom vzhľadom na druh pozemkov (najmä lesné pozemky, orné pôdy, záhrady, trvalý trávnatý porast a len jedna zastavaná plocha a nádvorie) a počet spoluvlastníkov nemožno očakávať závažnú hodnotu. Navyše podotkol, že vyporiadanie spoluvlastníctva je dlhodobá záležitosť vyžadujúca ocenenie nehnuteľností, na ktoré otec nemá prostriedky a aktuálne nemá o vyporiadanie záujem.

Poukázal na to, že nehnuteľnosti v kat. úz. F. evidované na LV č. XXXX boli nadobudnuté v roku 2018 v podiele 61/416-ina a nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX G. XXXX v roku 2021 (tiež v podiele), ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Podľa názoru otca podielové spoluvlastníctvo v rôznych podieloch bez známej hodnoty nie je skutočnosťou preukazujúcou jeho finančné prostriedky.

K tvrdeniam matky uviedol, že tieto sa opakujú, zdôrazniac, že za trvania manželstva bolo ich BSM zrušené, čoho si matka bola vedomá. Mal za to, že matka mala podiel na vyostrení vzťahov tým, že si vzala spotrebný úver, prostriedky z ktorého aj so svojimi rodičmi prehrala na automatoch; ich závislosť prerástla do takého stavu, že rodičia matky prišli o byt v meste a všetci boli nútení presťahovať sa do Višňového. Na vysporiadanie danej situácie starý otec maloletého (otec matky) dal otcovi akciu z vyhlásením, že otec vyplatí tento dlh. Podľa otca je súčasná hodnota akcie 100 eur a dividenda nie je vyplácaná pravidelne každý rok. Považoval preto osočovanie, že syna okradol, za zavádzajúce. Čo sa týka exekúcie vedenej proti nemu, tvrdil, že si v oboch prípadoch musel peniaze požičať.

Uviedol, že matke bol priznaný invalidný dôchodok vo výške šesťdesiat percent, nakoľko psychické ochorenia sa posudzujú vyššie, ale podľa neho matka má rovnakú možnosť sa zamestnať a zlepšiť svoju a tiež synovu životnú úroveň. Poukázal na to, že matka sa pravidelne na určitú dobu zamestná a následne čerpá sociálne dávky, teda zneužíva sociálny systém. V súvislosti s práceneschopnosťou matky trvajúcou 8 mesiacov navrhol zistiť jej diagnózu, pričom poukázal na zverejňovanie príspevkov na sociálnych sieťach aj z obdobia práceneschopnosti. Podotkol tiež, že po zaslaní zameškaného výživného v októbri 2023 matka podstúpila finančne náročné predĺžovanie vlasov, považoval teda za otáznave, či zameškané výživné bolo spotrebované na potreby maloletého. Považoval tiež za neprimerané, ak matka na zakúpenie stolíka, postele a bicykla pre maloletého minula sumu 6.200 eur. K výdavkom

maloletého uviedol, že každý má v súčasnosti nejaké alergie, pričom suma 200 eur na jeho ošatenie a výdavky 150 Eur na bývanie v rodinnom dome, ktoré si delia tri rodiny, sa mu javili príliš vysoké.

Otec ďalej namietal, že jeho súčasná manželka z práce neodišla na vlastnú žiadosť, ale sa dohodla zamestnávateľom na ukončení pracovného pomeru pre nadbytočnosť. Na margo invalidného dôchodku svojej manželky pripomenul, že musí byť preukázaný taký zdravotný stav, ktorý odôvodňuje jeho priznanie.

K tvrdeniam matky, že maloleťmu nič nezakupuje ani sa s ním nestretáva, uviedol, že práve matka a jej rodičia dostali syna pod taký tlak, že sa s otcom nechcel stretávať, pričom už v minulosti maloletý uviedol, že veci zakúpené otcom mu matka alebo babka zoberie a predá. Tvrdil, že aktuálne nemá prostriedky na zakúpenie počítača pre maloletého, ktorý môže byť kúpený zo zasielaného výživného. Poprel tvrdenia matky ohľadne rôznych súm a áut, s tým, že matka ich nepreukázala. Podľa neho aj sumu 300.000 eur, za ktorú mal údajne predsať firmu, by mala nejako preukázať a konkretizovať. Uviedol, že v čase, keď sa mu darilo, doprial si väčší štandard, ale odvtedy sa jeho pomery zmenili a má problém pokryť čo i len bežné výdavky.

Vzhľadom k uvedenému navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a neodkladným opatrením ho zaviazat' prispievať na výživu maloletého sumou 60 eur mesačne.

3. Matka k odvolaniu uviedla, že z lekárskeho správ sa nedozvedela nové okolnosti; podľa nej otec chrápal už počas ich manželstva, chrbtica ho bolí z dôvodu, že sa túla po zrazoch motorkárov od jari až do zimy a pľúca preto, že vyfajčí tri krabičky cigariet denne. Mala za to, že pokiaľ by on a jeho manželka prestali fajčiť, mali by dostatok peňazí, a to nielen na výživné. Ďalej namietala, že v lekárskeho správach nie je uvedené, či bola navrhnutá práceneschopnosť alebo jej pokračovanie, pričom otec nepreukázal, odkedy je práceneschopný a akú dostáva nemocenskú dávku, ktorú povinnosť si ona splnila.

Uviedla, že otec manuálne nepracoval už v čase, keď boli manželmi, a teda firmu môže riadiť tak ako predtým z obývačky. Poukázala na to, že otec firmu prepísal na manželkinho syna H. I., teda z prvého poschodia na prízemie, pričom sa dopytovala, odkiaľ by študent mal finančné prostriedky na vklad do spoločnosti. Podľa jej názoru bude otec ďalej podnikat' na meno manželkinho syna, čo považovala za podvod. Mala za to, že je v možnostiach otca prispievať na syna 500 eur mesačne.

Taktiež poukázala na to, že otec predal chatu za 125.000 Eur, byť v Bytči, kamión aj hory, ktoré spolu nadobudli, pričom peniaze z predajov má uložené doma v trezore; peniaze nedáva do banky, kde by sa zistilo, ako kradol a kúpil hory. Poukázala na to, že ona je chorá od narodenia a mohla by byť invalidná dôchodkyňa nad sedemdesiat percent, avšak v tom prípade by nezískala pracovnú zmluvu a nemohla by sa o maloletého postarať. Uviedla, že už v minulosti mal otec známosti v Sociálnej poisťovni. Chorobu jeho manželky pričítala okolnosti, že táto zavinila dopravnú nehodu a spôsobila ťažký úraz, pričom práceneschopnosť si predlžovala až na 4 roky, aby nešla do výkonu trestu odňatia slobody. Tvrdila, že otec pri prvej exekúcii mal na účtoch peniaze, čo si možno overiť, no na druhú exekúciu sa už pripravil. Ďalej uviedla, že otec nepriznal niekoľko tisíc eur, ktoré získal na dividendách z akcie; podľa nej to bolo v jednom roku až 5.000 eur. Poukázala na to, že otec na cudzích prepisuje majetky a o svojho syna nemá záujem. Podľa nej ak všetok majetok popredával a poprepisoval, mal by aspoň výživným synovi prispievať, pričom navrhla zvýšiť šetrenie na sumu 200 eur mesačne, aby si maloletý mohol zaplatiť štúdium. Navrhla, aby otec poslal do práce svoju manželku, ktorá by však s ním v prípade, keby nemal finančné prostriedky, nezostala. Mala za to, že v prípade ťažkého ochorenia by mal byť otec na plnom invalidnom dôchodku a mal by zrušiť živnosť, pričom kládla otázku, prečo nepredal firmu a pozemky, na ktorých táto stojí, a z ktorých si účtuje prenájom sám pre seba, v ktorom smere žiadala vykonať hĺbkové dokazovanie. Namietala, že otec má z čoho platiť právnikov, pričom ona na právne zastúpenie nemá.

Ďalej poukázala na to, že maloletý musí chodiť do telocvične a mať osobného trénera, čo vychádza 60 eur týždenne, ako aj prísnu stravu, pretože má obezitu a hrozí mu cukrovka druhého stupňa; má však vynikajúci prospech. Tvrdila, že jej zdravotný stav nedovoľuje, aby si našla ešte druhú prácu, pričom ona na rozdiel od otca nemá čo predsať. Uviedla, že vo D. J. bolí, kým ešte pracovala, a na úrade práce bola evidovaná iba raz, aj to iba tri mesiace. Poukázala na to, že aj počas práceneschopnosti otec celý čas jazdí na motorke a na pohreb svojej matky prišiel na novom vozidle zn. Mercedes. Tvrdila, že jeho záujem o striedavú starostlivosť mu vydržal mesiac, tiež poprela, že by otec kupoval dieťaťu bicykle, kolobežky a podobne; počítač mu mohol zakúpiť, pretože vtedy práve predal chatu. Tiež poukázala na to, že otec sponzoroval Základnú školu v E. A., napriek tomu ho tam majú za obyčajného zlodeja a podvodníka.

4. Kolízny opatrovník odporučil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť.

5. Matka doplnila vyjadrenie k odvolaniu tak, že otec v starostlivosti o maloletého zlyháva na celej čiare, pričom ani zdravotné problémy by nemali byť prekážkou platenia výživného, keďže dieťa má každodenné potreby. Podľa jej názoru nie sú splnené skutkové ani právne podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, preto navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Porovнала, že keď ona s vážnymi zdravotnými problémami sa snaží poctivo si zarobiť na živobytie, mal by sa snažiť zamestnať aj otec. Podľa nej otec v minulosti scudzil hodnotný majetok, takže je dôvodné predpokladať, že peniaze má, pričom prevod obchodného podielu považovala za účelový a navrhnuté výživné 60 eur za smiešne.

6. Otec doplnil odvolanie v tom smere, že z dôvodu evidentného ťažšieho znášania aktuálneho zdravotného stavu absolvoval nové vyšetrenie, a to psychiatrické vyšetrenie, z výsledkov ktorého je zrejma jeho neschopnosť vykonávať podnikateľskú činnosť, nedostatočná finančná sebestačnosť, ale aj vyhrotený vzťah s bývalou manželkou, ktoré spôsobili u neho značné psychické problémy vyžadujúce si liečbu. Poukázal súčasne na to, že absolvuje špecifickú liečbu ventilačným prístrojom. Podľa jeho názoru pokiaľ je osoba na dlhodobej práceneschopnosti viac ako rok napriek tomu, že nedostáva žiadnu finančnú podporu, ide o taký dlhodobý nepriaznivý a závažný zdravotný stav, ktorý odôvodňuje ochranu inštitútom neodkladného opatrenia. Ďalej predložil fotografiu matky zo sociálnej siete počas zimy 2024 v J. navrhujúc šetrenie priamo v príslušnej poisťovni, či bola matka v tom čase práceneschopná, resp. mala vychádzky.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 CMP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, považujúc ho za vecne správne.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a vychádzajúc z jeho obsahu dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z dosiaľ vykonaného dokazovania a podkladov, ktoré mal k dispozícii, pričom dospel k správne mu záveru, keď návrh otca na zníženie výživného k mal. A. neodkladným opatrením zamietol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto konštatuje správnosť jeho záverov. Dodáva, že ani podľa jeho názoru neexistuje naliehavá potreba úpravy pomerov maloletého zásahom súdu, a teda neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Inštitút neodkladného opatrenia je mimoriadnym procesným prostriedkom, ku ktorému súd pristupuje len vo výnimočných prípadoch, najmä keď ide o ohrozenie záujmov mal. detí.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že na súde prvej inštancie sa na základe návrhu otca pod sp. zn. 54P/102/2024 vedie konanie o zníženie výživného k mal. dieťaťu, ktoré bolo naposledy určené rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 21P/45/2017- 1206 zo dňa 04.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11CoP/24/2022-1250 zo dňa 27.09.2022, a to v sume 350 eur mesačne (300 eur spotrebné výživné a 50 eur na tvorbu úspor) od 01.09.2020. Spoločne s týmto návrhom podal otec aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia bolo rozhodnutím Sociálnej poisťovne, Ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12.06.2023 preukázané, že otec bol uznaný za invalidného z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o päťdesiat percent v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom mu bol priznaný invalidný dôchodok v sume 167 eur mesačne od 02.03.2022 a v sume 186,80 Eur mesačne od 01.01.2023.

V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého uznanie za invalidného automaticky neznamená, že otec nemôže vykonávať žiadnu prácu a dosahovať príjem zo zárobkovej činnosti. Je nutné podčiarknuť, že otec bol dosiaľ činný v obchodnej spoločnosti INTERHOLZ SK, s.r.o., v ktorej vykonával funkciu konateľa a bol aj jej spoločníkom (od roku 2021 jediným, predtým bol väčšinovým spoločníkom uvedenej spoločnosti spolu so svojím bratom). V tomto štádiu konania nebolo teda osvedčené, že otcom osvedčené zhoršenie zdravotného stavu má za následok nemožnosť vykonávať doterajšiu manažérsku pozíciu. Na tomto závere nemení nič ani otcom dodatočne doložená lekárska správa, podľa ktorej otec trpí depresívnou epizódou stredne ťažkého stupňa so somatizáciami, čo naznačuje na len dočasný charakter psychických ťažkostí.

10. Odvolací súd teda nepopiera, že otec osvedčil (preukázal) zmenu svojho zdravotného stavu od posledného určenia výživného, avšak nepovažuje za osvedčené, že uvedená okolnosť mala dôsledky na jeho životnú úroveň, resp. jeho schopnosť zabezpečiť si príjem. Vyplýva to napokon aj z ním predloženej správy o odbornom psychiatrickom vyšetrení zo dňa 30.07.2024, na ktorom uviedol, že „prišiel o firmu,

t. č. žije z invalidného dôchodku a peňazí z predaja bytu.“ Toto tvrdenie je navyše v súlade s tvrdením matky, ktorá poukázala na predaj otcovho bytu v K., čo zvyšuje hodnovernosť aj ostatných tvrdení matky o životnej úrovni/životnom štýle otca.

11. Pokiaľ otec tvrdil a preukazoval Zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 22.01.2024, že prestal podnikáť, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že otec je naďalej v obchodnom registri evidovaný ako jediný spoločník a konateľ uvedenej spoločnosti. Taktiež pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že Zmluvu za spoločnosť D.A.A.S. s.r.o. ako nadobúdateľa obchodného podielu podpisoval H. I., ktorý podľa údajov zverejnených v obchodnom registri nie je a ani nikdy nebol konateľom uvedenej obchodnej spoločnosti, hoci tak bol v Zmluve označený. Navyše podľa tvrdenia matky ide o plnoletého syna otcovej manželky, ktorý by s ňou a otcom maloletého mal žiť v spoločnej domácnosti, t.j. o blízku osobu otca. Predaj obchodnej spoločnosti otca teda v tejto fáze konania odvolací súd nepovažuje za osvedčený.

12. Odvolací súd ďalej poukazuje na ostatné konanie o úprave výživného (sp. zn. 21P/45/2017, 11CoP/24/2022), počas ktorého otec tvrdil, že má príjem len 350 Eur mesačne, pričom je vlastníkom niekoľkých nehnuteľností. Tiež tvrdil, že spoločnosť INTERHOLZ SK, s.r.o. hospodársky upadá. Napriek tomu boli konajúcimi súdmi konštatované a prijaté závery o jeho nadštandardnej životnej úrovni, ktorá nezodpovedala jeho tvrdeniam, a to najmä kvôli vlastníctvu nehnuteľného majetku a vozového parku (vrátane nákupov a predaja motorových vozidiel počas konania), finančným operáciám na jeho účte (ku ktorým sa nevedel vyjadriť), ako aj príjmom z predaja nehnuteľností.

13. Odvolací súd konštatuje, že ďalšie preskúmanie, či predaj spoločnosti INTERHOLZ SK, s.r.o. bol/ nebol účelový, resp. zisťovanie, či otec napriek zhoršenému zdravotnému stavu naďalej mohol podnikáť cez uvedenú spoločnosť alebo mohol v nej zostať aspoň zamestnaný, prípadne či spoločnosť naďalej bola/je činná, či kúpna cena za obchodný podiel (100 €) bola adekvátna hodnote spoločnosti, rozsah majetku, ktorý otec predal alebo môže predáť, resp. aký majetok (luxusné vozidlá) užíva, atď., presahuje rámec konania o neodkladnom opatrení. Uvedenými okolnosťami sa bude podrobne zaoberať súd prvej inštancie v rámci dokazovania vo veci samej.

14. S poukazom na uvedené považuje odvolací súd za osvedčené, že otec - na rozdiel od matky - dokáže prípadný výpadok príjmu suplovať predajom dosiaľ nadobudnutého majetku. Naproti tomu v konaní bolo osvedčené, resp. i preukázané, že matka, ktorá je tiež invalidná dôchodkyňa, aktuálne pracuje len na 4 hodiny denne, pričom v poslednom období bola osem mesiacov práceneschopná. Jej invalidný dôchodok činil necelých 217 eur, jej hrubý zárobok dosahoval v mesiaci 01/2024 sumu 1.032,71 eur a v 02/2024 sumu 155,62 eur; následne sa zamestnala až od 02.05.2024. Matka nevlastní majetok vyššej hodnoty; sám otec potvrdil, že žijú tri rodiny v jednej domácnosti, čo svedčí o jej nízkej životnej úrovni. Podľa dosiaľ osvedčených okolností matka ani jej rodina nemajú prostriedky na čo i len dočasné suplovanie vyživovacej povinnosti otca. Je teda zrejmé, že v prípade, ak by bolo vyhovené návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, maloletý by bol uvrhnutý do stavu hmotnej núdze.

15. Odvolací súd tiež prihliadol k tomu, že maloletý je vo veku necelých 15 rokov, ale je veľmi urastený, trpí na obezitu, v dôsledku čoho mu bola odporúčaná zmena životosprávy (diétne stravovanie a cvičenie). Aktuálne sú jeho potreby teda značné. Taktiež mal odvolací súd osvedčené, že osobnú starostlivosť a bytové potreby maloletému zabezpečuje matka, pričom na strane druhej otec maloletému neposkytuje žiadne vecné plnenia, na výchove syna nijako nepodieľa a neprejavuje aktívny záujem o jeho potreby, ktoré okolnosti (ako už uviedol odvolací súd v ostatnom svojom rozhodnutí), musí kompenzovať finančným plnením na potrebách maloletého.

16. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

17. O prípadnej náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 ods. 1 CMP).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).